

Irena Stemplowska

"Ostatni dramat Grochowiaka", Anna Błaszkiwicz, "Dialog" nr 1 (1977) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 20/3 (65), 153

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ BEDNAREK Bogusław: O autentyczny tekst wiersza Władysława Reymonta pt. "Aktory". "Acta Universitatis Wratislaviensis. Prace Literackie XVIII". Wrocław 1976 s. 131-133.

Autor sygnalizuje rozbieżność między tekstem wiersza Reymonta "Aktory", podanym do druku w "Pracach Polonistycznych" (S. XXIV, 1968) przez S. Kaszyńskiego, a autografem tego wiersza zachowanym w zbiorach Biblioteki Ossolińskich. Autor przedstawił różnice zachodzące między obu tekstami oraz podał tekst "Aktorów" oparty na manuskrypcie ossolińskim.

BP/65/14

E. M.

/II/ BŁASZKIEWICZ Anna: Ostatni dramat Grochowiaka. "Dialog" 1977 nr 1 s. 132-135.

Autorka omawia ostatni dramat Grochowiaka "Dulle Griet", traktując ten utwór jako podsumowanie całej twórczości poety. Analiza prowadzi do wyodrębnienia dwóch płaszczyzn dramatu: realistycznej i metafizycznej. W warstwie realistycznej utwór Grochowiaka łączy elementy widowiska sensacyjnego, dramatu społeczno-obyczajowego i dramatu psychologicznego. W planie metaforycznym jest pytaniem o rolę wartości humanistycznych w zmechanizowanym świecie XX wieku i funkcje sztuki w utrwalaniu tych wartości. W ostatnim dramacie Grochowiaka pojawiają się charakterystyczne dla jego twórczości wątki: antyestetyzm i pochwała sztuki, morał i groteska, realizm i metafora.

BP/65/15

I. S.